

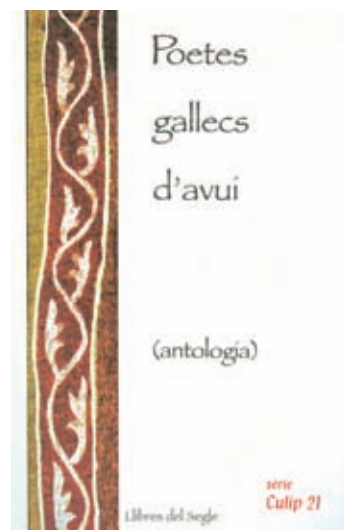
Feliç contingència atzarosa

LLUÍS LUCERO COMAS

Les estratègies per apropar cultures allunyades –no pas llunyanes– són encomiables. I voler donar una major difusió a aquest apropament, digne d'elogi. Aquesta antologia n'és un exemple –i, també, de les afortunades sorpreses que l'atzar ens depara. L'hivern del 2006 es va realitzar a Tolosa de Llenguadoc el segon Encontro de Poesia Gallega, Occitana e Catalana i hi van coincidir l'editor i traductor del volum i els dos antòlegs. En aquesta coincidència hi ha la gènesi de l'antologia. La mena de pròleg que l'encapçala –«La tria entròpica»– l'explica amb més detall i és d'obligada lectura, també, per entendre millor el títol d'aquest text.

Com tota bona antologia, és arriscada i –no se n'amaga, sinó que, segons com, en fa bandera– subjectiva, aleatòria. Una prova del fet? Els antòlegs són, ahora, poetes antologats. És àmplia –des d'un punt de vista generacional– i variada –pels estils i temàtiques. Hom

hi pot trobar entre un i sis poemes –la immensa majoria, ja editats– per autor d'un total de setze poetes –set dones i nou homes– nascuts entre 1939 i 1976, tots en actiu excepte Lois Pereiro, mort el 1996. Són els següents, seguint l'ordre del llibre: Ana Romaní, Fátima Rodríguez, Gonzalo Navaza, Manuel Outeiriño, Manuel Rivas, Marga do Val, María do Cebreiro, María Xosé Queizán, Marta Dacosta, Román Raña, Úrsula Heinze, Vicente Araguas, Xabier Paz, Xavier Queipo i Xosé Antón Pérez Bouza. El denominador comú paradoxal que els uneix és, com es diu al pròleg, la diversitat. Tanmateix, molts també tenen en comú el fet de ser professors, periodistes, traductors i el d'haver viscut o viure i treballar lluny de la terra natal –a Brussel·les, a Colònia, a Madrid, a Tolosa de Llenguadoc. La majoria, també, ha conreat altres gèneres literaris, com ara l'assaig –Outeiriño i Raña–, el teatre –Queizán– o la novel·la –Heinze i Rivas, l'únic àmpliament conegut pel gran públic.

Poetes gallecs d'avui (Antologia)

A cura de Fátima Rodríguez i Xavier Queipo.
Traducció, referències i notes de Manuel Costa-Pau.
Sèrie Culip, 21.
Llibres del Segle.
Barcelona, 2008.
171 pàgines.

FRANCESC PRAT

Fingiments

Poesia al cànter. Edicions CCG.
Girona, 2009.
98 pàgines.

L'autor [La Bisbal d'Empordà, 1950], després d'un llarg silenci, publica el seu quart llibre. Els textos breus i poemes d'aquest recull s'inspiren, segons l'autor, en paisatges, la mort de persones odiades o estimades i l'alegria mateixa d'existir.

MARTÍ GIRONELL, JOSEP LAGARES
I JOSEP TÀPIES

Pla de vol

La Magrana - RBA.
Barcelona, 2009.

¿L'aventura de crear i fer créixer una empresa familiar pot convertir-se en una novel·la? Els autors ho demostren en aquesta obra, que porta per subtítol «La gran aventura de l'empresa familiar». El periodista i escriptor Martí Gironell col·labora amb el conegut empresari gironí Josep Lagares.

No vol ser, temàticament, l'aparellador d'un determinat tòpic gallec, però tampoc no el defuig per sistema: els poemes d'ambient urbà i cosmopolita conviuen amb les evocacions dels paisatges rurals i dels costums del passat, que per molts és la infantesa.

Al costat del vers lliure o la prosa retallada, podem llegir acurats decasíl·labs i sonets –i, no ens n'hauríem de sorprendre, sovint de la mà d'un mateix autor. Hi ha espai per a la ironia, la cruauesa, l'estil sentenciós i l'oceànic, la reivindicació social –de la dona, dels menys afavorits–, l'ús dels referents de la tradició universal i comuna.

Com en tota bona edició de poesia traduïda, el text original acompanya el de la traducció. Això permet fer-se càrrec de la riquesa de recursos d'ambdues llengües i de la perícia del traductor. Fent meves paraules d'alguns dels poetes de l'antologia, aquesta esdevé la caixa dels tresors d'unes llengües que no volem ni tranuitades ni mortes.